

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Oleśko

Protokolant: Anna Krawczyńska, Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: Marcina Polaka, Jarosława Anioła, Jakuba Bętkowskiego, Katarzyny Majda, Olgi Gębickiej

po rozpoznaniu w dniach 28.11.2016 r., 24.01.2017 r., 23.03.2017 r., 28.04.2017 r., 17.07.2017 r., 08.09.2017 r.

sprawy:

1. **M. N.**, s. P. i M. z d. T., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

W dniu 25 października 2015 roku w miejscowości K. przy ul. (...) gm. M., woj. (...) wspólnie i w porozumieniu z A. W. (1) i J. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia minikoparki gąsiennicowej (...) (...) koloru czerwono - granatowego na szkodę G. J. o wartości 17 220 złotych w ten sposób, że uruchomił przedmiotową koparkę i wyjechał nią z miejsca zdarzenia, a następnie wjechał na podstawioną lawetę, która odjechała w nieznanym kierunku

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

2. **J. G. (1)**, c. A. i B. z d. B., ur. (...) w J.;

oskarżonej o to, że:

W dniu 25 października 2015 roku w miejscowości K. przy ul. (...) gm. M., woj. (...) wspólnie i w porozumieniu z A. W. (1) i M. N. dokonała zaboru w celu przywłaszczenia minikoparki gąsiennicowej (...) (...) koloru czerwono- granatowego na szkodę G. J. o wartości strat 17 220 złotych

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

3. **A. W. (1)**, s. H. i W. z d. K., ur. (...) w J.

oskarżonego to, że:

W dniu 25 października 2015 roku w miejscowości K. przy ul. (...), gm. M., woj. (...) wspólnie i w porozumieniu z J. G. (1) i M. N. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia minikoparki gąsiennicowej (...) (...) koloru czerwono- granatowego na szkodę G. J. o wartości strat 17 220 złotych

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk

1. oskarżonych **M. N.**, **J. G. (1)**, **A. W. (1)** uznaje za winnych tego, że w dniu 25 października 2015 roku w miejscowości K. przy ul. (...) gm. M., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu dokonali zaboru w celu przywłaszczenia minikoparki gąsiennicowej (...) (...) koloru czerwono - granatowego na szkodę G. J. o wartości 17 220 złotych w ten sposób, że uruchomili przedmiotową koparkę i wyjechali nią z miejsca zdarzenia, a następnie wjechali

na podstawioną lawetę, która odjechała w nieznanym kierunku, czym wyczerpali dyspozycję art. 278 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierza:

a) oskarżonemu **M. N.** karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

b) oskarżonej **J. G. (1)** karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;

c) oskarżonemu **A. W. (1)** karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

2. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk zalicza oskarżonemu **M. N.** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie w dniu 26 października 2015 roku od godz. 13.00 do godz. 13.40, przyjmując, że jest on równoważny 1 (jednemu) dniowi kary pozbawienia wolności;

3. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk zalicza oskarżonej **J. G. (1)** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie od dnia 26 października 2015 roku godz. 15.00 do dnia 28 października 2015 roku godz. 12.30, przyjmując, że jest on równoważny 2 (dwóm) dniom kary pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 46 § 1 kk zasądza solidarnie od oskarżonych M. N., J. G. (1), A. W. (1) na rzecz pokrzywdzonego G. J. kwotę 17 220 (siedemnaście tysięcy dwieście dwadzieścia złotych) tytułem obowiązku naprawienia w całości wyrządzonej przestępstwem szkody;

5. zasądza od oskarżonego **M. N.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 182,42 (sto osiemdziesiąt dwa złote czterdzieści dwa grosze) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem opłat;

6. zasądza od oskarżonej **J. G. (1)** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 182,42 (sto osiemdziesiąt dwa złote czterdzieści dwa grosze) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 500 (pięćset) złotych tytułem opłat;

7. zasądza od oskarżonego **A. W. (1)** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 182,42 (sto osiemdziesiąt dwa złote czterdzieści dwa grosze) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 420 (czteryście dwadzieścia) złotych tytułem opłat.

Sygn. akt VII K 68/16

UZASADNIENIE

W dniu 2 października 2017 roku wpłynął do Sądu wniosek obrońcy oskarżonej J. G. (1) o sporządzenie uzasadnienia wyroku.

Zgodnie z art. 423 § 1a kpk w wypadku złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku w części odnoszącej się do niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć zakres uzasadnienia do tych tylko części wyroku, których wniosek dotyczy. Dlatego też Sąd w trybie art. 423 § 1a kpk ograniczy zakres uzasadnienia do tych części wyroku, które dotyczą J. G. (1).

Oskarżony M. N. był zatrudniony w firmie (...) Sp. z o.o. w P., należącej do G. J.. Firma ta zajmuje się wykonywaniem instalacji sanitarnych. Na wyposażeniu tej firmy są maszyny budowlane, które przetrzymywane są na zamkniętym placu w miejscowości K. przy ulicy (...).

/wyjaśnienia M. N. – k. 29 – 30 akt (...)

zeznania K. J. – k. 8 akt (...) k. 33v.-34v.;

zeznania M. K. (1) – k. 63-64v.;

zeznania G. J. – k. 101v.-103/

M. N. jest konkubentem córki K. J..

/zeznania K. J. – k. 8 akt(...)k. 33v.-34v.;

zeznania G. J. – k. 101v.-103/

Oskarżeni M. N., J. G. (1) oraz A. W. (1) postanowili wspólnie dokonać kradzieży minikoparki (...) (...), należącej do G. J..

/wyjaśnienia M. N. – k. 29 – 30 akt (...)

W związku z powyższym porozumieniem J. G. (1) i A. W. (1) wynajęli lawetę od W. S..

/wyjaśnienia A. W. (1) – k. 75-76 akt(...) k. 163-163v.;

zeznania W. S. – k. 62-63 akt (...) (...) 65v.-66v./

W dniu 25 października 2015 roku M. N. i J. G. (2) wraz z W. S. przyjechali około godziny 15.00 do M. N. do miejscowości K. przy ulicy (...).

/wyjaśnienia M. N. – k. 29-30 akt (...)

wyjaśnienia J. G. (1) – k. 35 akt (...)

wyjaśnienia A. W. (1) – k. 75-76 akt (...) k. 163-163v.;

zeznania W. S. – k. 62-63 akt (...) (...) 65v.-66v.;

zeznania G. J. – k. 101v.-103/

Następnie M. N. otworzył im bramę wjazdową. Gdy wjechali na posesję z domu wyszedł teść M. K. (2) J.. K. J. zapytał do kogo przyjechali. A. W. (1) powiedział, że do M. N.. Wtedy K. J. wyrzucił ich za bramę.

/wyjaśnienia M. N. – k. 29-30 akt (...)

wyjaśnienia A. W. (1) – k. 75-76 akt (...) k. 163-163v.;

zeznania W. S. – k. 62-63 akt (...) (...) 65v.-66v.;

zeznania G. J. – k. 101v.-103/

Jednocześnie K. J. poinformował ich, że M. N. nie ma prawa ich wpuszczać, gdyż to nie jest jego plac.

/zeznania K. J. – k. 8 akt (...) k. 33v.-34v.;

wyjaśnienia A. W. (1) – k. 75-76 akt (...) k. 163-163v./

J. G. (1), A. W. (1), W. S. wyjechali lawetą za bramę, którą zamknął M. N.. M. N. kazał im jechać na parking sklepu (...) w M.. Za chwilę pojechał za nimi M. N. swoim samochodem marki V. (...) koloru błękitnego. Oskarżeni spotkali się pod sklepem (...) w M.. J. G. (2) i A. W. (1) mieli pretensje do M. N., że nie zostali wpuszczeni na plac ze sprzętem budowlanym.

/wyjaśnienia M. N. – k. 29-30 akt (...)

wyjaśnienia A. W. (1) – k. 75-76 akt (...) k. 163-163v.;

zeznania W. S. – k. 62-63 akt (...) k. 65v.-66v.;

płyta CD z nagraniem monitoringu ze sklepu (...) – k. 81 (koperta) akt (...)

protokół oględzin – k. 82 – 83 akt (...)(...)

J. G. (1) w celu wyciągnięcia K. J. z nieruchomości na którym stała minikoparka, zadzwoniła do niego z numeru A. W. (1) i powiedziała, że jest zainteresowana kupnem jego pojazdu M., którego K. J. wystawił do sprzedaży. Zadzwoniła do niego na prywatny numer telefonu, który jest znany tylko członkom rodziny K. J.. Numer ten nie był podany w ogłoszeniu dotyczącym sprzedaży samochodu. Ponadto J. G. (1) powiedział, że wie, iż samochód ma być sprzedany za 14.000 złotych. Cena za który miał być sprzedany samochód nie była podawana przez K. J.. J. G. (1) powiedziała aby w celu finalizacji transakcji K. J. przyjechał do P.. K. J. powiedział, że może się z nią spotkać następnego dnia. J. G. (1) powiedziała, że w grę wchodzi tylko spotkanie w dniu 25 października 2015 roku. Dlatego K. J. zakończył z nią rozmowę.

/zeznania K. J. – k. 8 akt (...) k. 33v.-34v.

J. G. (1) wsiadła do lawety razem z W. S.. Natomiast A. W. (1) wspólnie z M. N. kręcili się samochodem V. (...) po okolicy. A. W. (1) rozmawiał przez telefon z J. G. (1) żeby grała na zwłokę z W. S. i mówiła mu, że szukają dokumentów od minikoparki. A. W. (1) powiedział M. N., że jego zadaniem będzie wyprowadzenie minikoparki z placu. A. W. (1) i M. N. pojechali samochodem V. (...) za boisko w miejscowości K.. Mężczyźni uzgodnili, że M. N. wyjedzie minikoparką z placu a A. W. (1) otworzy mu bramę i następnie ją za nim zamknie i będzie stał na czatach. Brama wjazdowa prowadząca na plac była zamknięta zakreconym drutem. A. W. (1) odkręcił drut i obaj mężczyźni weszli na plac. M. N. poszedł po minikoparkę. Następnie M. N. uruchomił koparkę i wyjechał nią z placu.

/wyjaśnienia M. N. – k. 29-30 akt (...)

częściowo wyjaśnienia A. W. (1) – k. 75-76 akt (...) k. 163-163v.;

zeznania J. B. (2) – k. 43-44 akt (...) k. 64v.-65v.

zeznania W. S. – k. 62-63 akt (...) (...). 65v.-66v./

W koparce była zepsuta stacyjka, co powodowało, że stosunkowo łatwo było ją odpalić.

/wyjaśnienia M. N. – k. 29-30 akt (...)

zeznania G. J. – k. 101v.-103/

M. N. wyjechał koparką przez tylną bramę posesji.

/wyjaśnienia M. N. – k. 29-30 akt (...)

wyjaśnienia A. W. (1) – k. 75-76 akt (...) k. 163-163v.;

zeznania K. J. – k. 8 akt (...) k. 33v.-34v.;

zeznania M. K. (1) – k. 63-64v.;

zeznania J. B. (2) – k. 43-44 akt (...) k. 64v.-65v.;

zeznania W. S. – k. 62-63 akt (...) (...). 65v.-66v.;

zeznania G. J. – k. 101v.-103/

A. W. (1) zamknął za nim bramę. M. N. jechał w kierunku zaparkowanego V. (...) a A. W. (1) szedł za nim i obserwował teren. Następnie w połowie drogi do V. (...), A. W. (1) i M. N. zostawili minikoparkę. Pojechali pod B. po J. G. (2) i W. S.. Następnie cała czwórka przyjechała do Kosowa. W. S. z J. G. (1) zatrzymał się przy Straży Pożarnej. Natomiast M. N. i A. W. (1) pojechali V. (...) za boisko.

/wyjaśnienia M. N. – k. 29-30 akt (...)

wyjaśnienia A. W. (1) – k. 75-76 akt (...) k. 163-163v.;

zeznania W. S. – k. 62-63 akt (...) (...). 65v.-66v./

M. N. poszedł po minikoparkę. A. W. (1) został w samochodzie i obserwował co się dzieje. M. N. dojechał minikoparką do A. W. (1). Wtedy A. W. (1) pojechał samochodem V. (...) po lawetę. Gdy laweta podjechała M. N. wjechał na nią.

/wyjaśnienia M. N. – k. 29-30 akt (...)

wyjaśnienia A. W. (1) – k. 75-76 akt (...) k. 163-163v.;

zeznania J. B. (2) – k. 43-44 akt (...) k. 64v.-65v.;

zeznania W. S. – k. 62-63 akt (...) (...). 65v.-66v./

J. G. (1) prosiła M. N., że jak kradzież wyjdzie na jaw to ma brać winę na siebie. W. S. pytał czy są dokumenty od minikoparki. Wtedy J. W. pod pozorem przekazywania dokumentów wręczyła M. N. jakieś podarte papiery a następnie je zabrała. W ten sposób J. G. (1) stwarzała przed W. S., pozory że doszło do legalnej transakcji tj. zakupu koparki. Następnie J. G. (1) wsiadła do lawety z W. S. i odjechała. A. W. (1) odjechał natomiast samochodem M. N., podrzucając go po drodze do domu.

/wyjaśnienia M. N. – k. 29-30 akt (...)

częściowo wyjaśnienia A. W. (1) – k. 75-76 akt (...) k. 163-163v./

W. S. zostawił minikoparkę i J. G. (1) w O.. Tam też czekał na nią A. W. (1).

/zeznania W. S. – k. 62-63 akt (...) (...). 65v.-66v./

W dniu 26 października 2015 roku K. J., G. J., M. K. (1) stwierdzili brak minikoparki.

/zeznania K. J. – k. 8 akt (...) k. 33v.-34v.;

zeznania M. K. (1) – k. 63-64v.;

zeznania G. J. – k. 101v.-103;

notatka urzędowa – k. 1 akt (...) 1638/15/

Oskarżeni ukradli minikoparkę gąsienicową K. KX (...) Nr (...), koloru czerwono - granatowego ,o wartości 17.220 złotych.

/zeznania M. K. (1) – k. 5 akt (...) k. 63-64v.;

zeznania G. J. – k. 101v.-103;

faktura – k. 106/

Oskarżeni nie sprzedali minikoparki M. G..

/zeznania M. G. – k. 92 akt (...) (...)

J. G. (1) była już karana.

/dane o karalności – k. 125-127/

J. G. (1) została zatrzymana w dniach od 26 października 2015 roku o godzinie 15.00 do dnia 28 października 2015 roku godz. 12.30.

/protokół zatrzymania osoby – k. 12-13 akt (...) (...)

Przesłuchana w charakterze podejrzanej J. G. (1) nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że w dniu 25 października 2015 roku kolega G. z P. powiedział jej, że jest do sprzedania koparka koło Ł., Oskarżona pojechała po tą koparkę bo myślała, że wszystko jest w porządku. Na komisariacie sprawdziła legalność koparki. Następnie spisała umowę, kupiła koparkę za 12.000 złotych i pojechała w kierunku J.. Następnie dzwoniła po znajomych, że ma do sprzedania minikoparkę. Kupnem koparki zainteresował się M. z Z.. Do spotkania doszło w Z., gdzie J. G. (1) sprzedała mu koparkę. Natomiast na podpisanie umowy umówili się następnego dnia.

/wyjaśnienia J. G. (1) – k. 35 akt (...) (...)

W niniejszej sprawie ustalono, że w dniu 25 października 2015 roku oskarżeni A. W. (2) i J. G. (1) przyjechali wynajętą od W. S. lawetą do miejscowości K. na ulicę (...). Tam czekał na nich oskarżony M. N.. M. N. wydał im minikoparkę gaśnicową K.(...)(...) Nr (...) o wartości 17.220 złotych. M. była własnością G. J.. Sąd ustalił powyższe okoliczności w oparciu o wyjaśnienia oskarżonych: M. N., A. W. (1), J. G. (1), zeznania świadków: K. J., M. K. (1), G. J., W. S., J. B. (2), płytę CD z nagraniem monitoringu ze sklepu (...), protokół oględzin, fakturę. Wskazany osobowy i nieosobowy materiał dowodowy wzajemnie się uzupełnia i koresponduje ze sobą dlatego też zasługuje na wiarę.

W przedmiotowej sprawie kluczowym było rozstrzygnięcie czy J. G. (1) i A. W. (1) działając w dobrej wierze dokonali zakupu minikoparki od M. N., którą ten ostatni zabrał G. J., czy też wszyscy trzej oskarżeni działając wspólnie i porozumieniu dokonali kradzieży minikoparki.

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy pozwolił na ustalenia, iż A. W. (1), J. G. (1), M. N. działając wspólnie i porozumieniu dokonali kradzieży minikoparki należącej do G. J..

Czyniąc ustalenia w powyższym zakresie Sąd oparł się przede wszystkim na obszernych i szczegółowych wyjaśnieniach M. N.. Wyjaśnienia M. N. są konsekwentne, logiczne i spójne. Ponadto korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Cechuje je stanowczość i obiektywizm. Dlatego też zasługują na obdarzenie ich walorem wiarygodności.

M. N. przyznał się do dokonania kradzieży minikoparki K.(...)(...), wspólnie i w porozumieniu z J. G. (1) i A. W. (1). M. N. stanowczo podnosił, że J. G. (1) od początku wiedziała, że przyjechała ukraść minikoparkę. Jej zadaniem było „mydlenie oczu” kierowcy lawety W. S. aby ten nie zorientował się, że uczestniczy w kradzieży.

Zdaniem Sądu nie zasługują na wiarę wyjaśnienia J. G. (1) i A. W. (1), w których nie przyznają się oni do popełnienia zarzucanego im czynu i lansują wersje, że byli przekonani, iż M. N. sprzedają im koparkę pochodząca

z legalnego źródła. Wskazane wyjaśnienia w tej części stanowią wyraz przyjętej przez oskarżonych J. G. (1) i A. W. (1) linię obrony. W ocenie Sądu nie przyznanie się oskarżonych, w konfrontacji z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, nie pozwala na przyjęcie, że oskarżeni nie są sprawcami zarzucanego im czynu.

Za odmówieniem wiary wyjaśnieniom J. G. (1) i A. W. (1), przemawia to, że są one nielogiczne, sprzeczne ze sobą oraz z pozostałym materiałem dowodowym.

A. W. (1) z jednej strony nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu a z drugiej strony chce się dobrowolnie podać karze. Trudno przyjąć aby człowiek, który wie, że nie jest sprawcą zarzucanego mu czynu wyrażał chęć dobrowolnego poddanie się karze.

Ponadto oskarżeni nie wykazali aby zakupili przedmiotową koparkę a następnie ją sprzedali stosownymi umowami kupna-sprzedaży.

Z wyjaśnień A. W. (1) wynika, iż K. J. wyganiał ich z placu, na którym stała minikoparka i informował oskarżonych, że M. N. nie ma prawa ich tam wpuszczać. Tym samym oskarżeni dostali wyraźny sygnał, iż M. N. nie jest osobą od której będą mogli kupić legalnie sprzęt znajdujący się na tym placu.

Nadto A. W. (1) i J. G. (1) w wielu aspektach różnią się w swoich wyjaśnieniach.

A. W. (1) wyjaśnił, że J. G. (1) znalazła ogłoszenie dotyczące sprzedaży minikoparki w Internecie na stronie Euro-obudowa. Ponadto podnosił, że W. S. żądał sprawdzenia legalności pochodzenia minikoparki już na miejscu zdarzenia. Nadto wskazał, że za koparkę zapłacił M. N. kwotę 7.000 złotych. Wyjaśnił też, że laweta zawiozła minikoparkę do Z.. A. W. (1) wskazał, że on kupował minikoparkę dla siebie celem dalszej odsprzedaży. A. W. (1) sprzedał od razu koparkę w Z.. Nabywcą był S. G.. Do momentu zakończenia transakcji był obecny cały czas kierowca lawety W. S..

Natomiast J. G. (1) wyjaśniła odmiennie, iż to jej kolega G. z P. powiedział jej, że jest do sprzedania koparka koło Ł.. Na komisariacie sprawdziła legalność koparki. Następnie spisała umowę i to ona kupiła koparkę za 12.000 złotych. Następnie dzwoniła po znajomych, że ma do sprzedania minikoparkę. Kupnem koparki zainteresował się M. z Z.. Do spotkania doszło w Z., gdzie J. G. (1) sprzedała mu koparkę. Natomiast na podpisanie umowy umówili się następnego dnia.

Powyższe wyjaśnienia nie dość, że są ze sobą sprzeczne to jeszcze pozostają w opozycji do pozostałego materiału dowodowego zebranego w sprawie. Sąd miał tutaj na uwadze zeznania W. S. oraz M. G.. W. S. zeznał, że zostawił minikoparkę i J. G. (1) w O.. Tam też czekał na nią A. W. (1). Natomiast M. G. podniósł, że nie kupował od oskarżonych minikoparki. Sąd nie znalazł żadnych powodów aby w zakresie tych zeznań W. S. oraz M. G. nie dać im wiary.

Ponadto warto jeszcze zwrócić uwagę na wyjaśnienia oskarżonych w których sugerują oni, że nie znali się wcześniej z M. N.. Twierdzenia te nie wytrzymują konfrontacji z zeznaniami W. S., który podniósł, że w momencie kiedy przyjechał M. N., J. G. (1) powiedziała do niego: „siema młody co Ty tutaj robisz?”.

Ponadto zeznania K. J. pozwoliły na ustalenie, że J. G. (1) była mocno zaangażowana w proceder przedmiotowej kradzieży. Między innymi w celu wyciągnięcia z domu K. J., który w pierwszej fazie zdarzenia uniemożliwił dokonanie kradzieży, zadzwoniła do niego z numeru telefonu A. W. (1) i powiedziała, że jest zainteresowana kupnem jego pojazdu M., którego K. J. wystawił do sprzedaży. Zadzwoniła do niego na prywatny numer telefonu, który jest znany tylko członkom rodziny K. J.. Numer ten nie był podany w ogłoszeniu dotyczącym sprzedaży samochodu. Ponadto J. G. (1) powiedział, że wie, iż samochód ma być sprzedany za 14.000 złotych. Cena za który miał być sprzedany samochód również nie była podawana przez K. J.. Tym samym nie może budzić żadnych wątpliwości, że informacje w tym zakresie J. G. (1) uzyskała od M. N.. J. G. (1) powiedziała aby w celu finalizacji transakcji K. J. przyjechał do P. i że może to zrobić tylko w dniu 25 października 2015 roku. Tym

samym oskarżona chciała odciągnąć K. J. na bezpieczną odległość, pozwalającą sprawcom na dokonanie kradzieży. Sąd ustalając, iż to J. G. (1) dzwoniła do K. J. miał na uwadze, że telefon był wykonany w okresie kiedy J. G. (1) i A. W. (1) mieli bezpośredni kontakt z M. N. a więc w dniu 25 października 2015 roku. Była ona jedyną kobietą wśród sprawców. Ponadto kierowca lawety też był mężczyzną. Nadto numer telefonu z którego dzwoniła J. G. (1) należał do A. W. (1). Wskazał na tą okoliczność M. N.. Ponadto następnego dnia M. N. zadzwonił na ten sam numer i odebrał właśnie A. W. (1).

Sąd uznał za wiarygodny nieosobowy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie w postaci: płyty CD z nagraniem monitoringu ze sklepu (...), protokołu oględzin, notatki urzędowej, faktury, danych o karalności, protokołu zatrzymania osoby. Nie był on podczas postępowania kwestionowany i Sąd nie znalazł podstaw, aby podważyć jego wiarygodność.

Reasumując Sąd uznał, iż oskarżeni są sprawcami zarzucanego im czynu.

Oskarżeni dokonując w dniu 25 października 2015 roku w miejscowości K. przy ul. (...) gm. M., zaboru w celu przywłaszczenia minikoparki gąsiennicowej (...) (...) koloru czerwono - granatowego na szkodę G. J. o wartości 17 220 złotych, w ten sposób, że uruchomili przedmiotową koparkę i wyjechali nią z miejsca zdarzenia, a następnie wjechali na podstawioną lawetę, która odjechała w nieznanym kierunku, swoim zachowaniem wyczerpali dyspozycję art. 278 § 1 kk.

W realiach niniejszej sprawy oskarżeni dopuścili się zarzucanego im czynu działając wspólnie i w porozumieniu. Dla przyjęcia kwalifikacji działania wspólnie i w porozumieniu koniecznym jest wyraźne lub też milczące porozumienie uczestników przedsięwzięcia, którego przedmiotem jest wspólna realizacja znamion typu czynu zabronionego. Porozumienie może dotyczyć zamiaru dokonania czynu zabronionego, jak również porozumienia na wypadek sprzyjających warunków popełnienia przestępstwa. Nie jest przy tym konieczne dla przyjęcia konstrukcji współsprawstwa aby każdy z oskarżonych wykonywał wszystkie czynności sprawcze osobiście. Współsprawstwo z art. 18 § 1 k.k. umożliwia przypisanie jednemu współsprawcy tego, co uczynił jego współnik w wykonaniu łączącego ich porozumienia, które może nastąpić chociażby w sposób dorozumiany najpóźniej w momencie realizacji działań sprawczych. Wówczas każdy ze współsprawców odpowiada, jak gdyby sam wykonał czyn zabroniony w całości, niezależnie od odpowiedzialności pozostałych współsprawców.

Pomiędzy sprawcami istniało wyraźne porozumienie co do dokonania tego przestępstwa. Wynika to wprost z wyjaśnień oskarżonego M. N., który w swoich wyjaśnieniach wskazywał na istniejące między nimi porozumienie. O istniejącym porozumieniu świadczy ponadto zachowanie sprawców w chwili dokonywania kradzieży.

J. G. (1) i A. W. (1) przyjeżdżają wynajętą lawetą. Organizują więc środek transportu do zabrania skradzionego mienia. Koparkę ma im wydać M. N., który jest jedyną z trójki sprawców osobą, która może uruchomić koparkę i wpuścić pozostałych współsprawców na teren posesji. Następnie ma nią wyjechać lawetę. A. W. (1) podczas kradzieży stoi na czatach i informuje J. G. (1) kiedy ma podjechać z kierowcą lawety. J. G. (1) ma za zadanie sprawiać wrażenie przed kierowcą lawety, że właśnie dokonuje się legalny zakup koparki. Ponadto ma za zadanie spróbować wyciągnąć z domu K. J..

Opisane zachowanie sprawców doprowadziło Sąd do jedynej możliwej konkluzji, iż w zakresie kradzieży minikoparki działali z zamiarem dokonania tego czynu zabronionego, przy współudziale ze sobą.

Sąd uznał oskarżoną J. G. (1) za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, ponieważ nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca winę w rozumieniu Kodeksu Karnego. Oskarżona nie dała posłuchu normie prawnej, mimo iż miała taką możliwość.

Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając w powyższy sposób zebrany w sprawie materiał dowodowy, nie budzi wątpliwości, iż zachowanie oskarżonej stanowi czyn zabroniony społecznie szkodliwy w stopniu znacznym:

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu Sąd wziął pod uwagę:

- rodzaj i charakter naruszonego dobra jakim jest w niniejszej sprawie mienie;
- duże rozmiary wyrządzonej szkody,
- okoliczności popełnienia czynu – działanie wspólnie i w porozumieniu;
- popełnienie przestępstwa z zamiarem bezpośrednim;
- motywację sprawcy, która działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Wymierzając karę Sąd uwzględnił na niekorzyść oskarżonej przede wszystkim jej uprzednią karalność. Istotne jest również to, że oskarżona w swoim działaniu kierowała się niskimi pobudkami – chęcią osiągnięcia korzyści majątkowej. J. G. (1) zarzucanego jej czynu dopuściła się działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami.

Sąd nie dopatrzyl się natomiast żadnych okoliczności łagodzących.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonej oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył J. G. (1) karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Z uwagi na okoliczność, że oskarżona działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd wymierzył jej na podstawie art. 33 § 2 kk karę grzywny w ilości 80 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.

Ilość stawek dziennych orzeczonych wobec oskarżonej została wymierzona przy uwzględnieniu stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz okoliczności łagodzących i obciążających. Ustalając wartość jednej stawki Sąd miał na uwadze sytuację materialną i osobistą oskarżonej oraz jej możliwości zarobkowe. Ustalając wartość jednej stawki na poziomie 20 złotych Sąd miał na uwadze fakt, iż oskarżona z jednej strony nie pracuje i nie osiąga dochodów oraz że ma na utrzymaniu małoletnie dziecko. Z drugiej strony trzeba pamiętać, że jest młodą, zdrową osobą, która może podjąć pracę, celem zgromadzenia stosownych środków na uiszczenie kary grzywny.

Ponieważ w przedmiotowej sprawie oskarżona została zatrzymana w dniach od 26 października 2015 roku godz. 15.00 do dnia 28 października 2015 roku godz. 12.30 Sąd na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył jej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w tych dniach, przyjmując, że jest on równoważny 2 dniom kary pozbawienia wolności.

Oskarżeni swoim zachowaniem wyrządzili szkodę w mieniu G. J. na kwotę 17.220 złotych. Dlatego też Sąd na podstawie art. 46 § 1 kk zasądził solidarnie od oskarżonych M. N., J. G. (1), A. W. (1) na rzecz pokrzywdzonego G. J. kwotę 17 220 złotych tytułem obowiązku naprawienia w całości wyrządzonej przestępstwem szkody.

O kosztach postępowania wobec oskarżonej orzeczono na podstawie art. 627 kpk.

Natomiast opłaty wymierzono oskarżonej na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz.U. nr 49

z 1983 r. poz. 223 ze zmianami).